

TANULJUNK ÉS TANÍTSUNK!

Elmúlt a nyár és megérkezett az ős. Gyermkeink visszamennek az iskolába, és újból elkezdődik a tanítás és a tanulás. **Fontos a tanulás!** Fontos, hogy *mit* tanulnak. Fontos, hogy *hol* tanulnak. Fontos, hogy *kitől* tanulnak. Fontos az is, hogy a tanuláshoz soha ne legyen vége és *egy életen át tartson!* A karrierjük és a jövőjük függ attól, hogy ne csak információt tanuljanak, hanem Istentől jövő bölcsességet is nyerjenek.

Isten népe számára is feltevődik a kérdés: Mi a legfontosabb lecke az életben, és hol lehet azt megtanulni? A Biblia szerint Isten népe számára a legfontosabb lecke magába foglalja a tanulást és a tanítást is. **Meg kell tanuljuk teljes szívvel-leléssel, teljes erőnkkel szeretni Istent és gyermekeinket, és másokat is megtanítani ugyanerre.** Mielőtt tovább olvasnál, állj meg és olvasd el a következő ígéresek: 5 Mózes 6:4-8 és Máté 28:18-20.

5Mózes 6,4-8 "Halld meg, Izráel: Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr! Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes erődből! Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Ismételd azokat fiad előtt, és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz! Kösd azokat jalként a kezre, és legyenek fejdíszként a homlokodon."

Máté 28,18-20 "Jézus pedig hozzánk lépett, és így szólt: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig."

Az 5Móz 6:4-8 igeverseket olvasva rájövünk, hogy **a tanítás elsődrendű feladata a szülőké**, és nem az iskolai tanítók, a szomszédok, a barátok, a vasárnapi iskola tanítók, vagy lelkipásztorok feladata. Családi életünk minden eseményére, és minden pillanatára úgy kell tekintenünk, mint egy tanítási alkalomra, amit ki kell használnunk.

Mielőtt tovább megyünk, tisztázzunk le még néhány dolgot. *Senki sem taníthat másokat, ha először nem tanul!* Az elméleti tanulás sem elég; ez mindig gyakorlati tanulóssal kell párosuljon. (Jakab 1:22-25) Végül, a tanulás és annak a gyakorlati alkalmazása soha nem szabad megálljon az életünkben! Amint megáll a tanulás és a tanítás, rögtön jelentkezik az Isten iránti hűtlenség és a bűn, majd a bűnt követő szenvedés és a büntetés. Ezért döntünk el, hogy örökre tanulók maradunk!

MEGISMERNI ŐT

Tanuljuk meg szeretni Istent úgy, hogy megismerjük Őt személyesen! Isten népe életében mindig akkor történtek a problémák, amikor egyik generáció nem tanította meg a következő generációt arra, hogy *ismerje meg és szeresse Istent* teljes szívéből. A Biblia egyik legmegrázóbb könyve a Bírak könyve. Már a könyv elején úgy olvassuk, hogy Józsué halála után felnőtt egy új nemzedék, amelynek tagjai már nem ismerték Istent a személyes tapasztalataikon keresztül (Bírak 2:10) A Bírak könyvének a történetét olvasva, egyre nehezebb és nehezebb észrevenni a különbséget Isten népe és a pogányok között.

Amikor a szülők nem tanítják már a gyermekeiket Isten szeretetére és követésére, akkor megszűnik az Istennel való személyes kapcsolat, és jönnek a következmények. Bármilyen

jól is kezdi valaki az életét, ha nem jól folytatja és fejezi be, akkor szomorúvá és fájdalmassá válik az élet. *Dávid*, az Isten szíve szerinti király jól kezdte, de nem nevelte és nem tanította meg gyermekeit viselkedni. Fia, *Adónijjá* fellázadt ellene, és elakarta venni tőle a királyságot, de Dávid nem tanította meg viselkedni. (1Kir 1:5-6). Ugyanezt tette *Absolon* is (2Sám 15-18) de őt sem nevelte tisztességes viselkedésre. *Salamon*, Dávid fia és a világ legbölcsőbb embere is jól kezdte, de rosszul fejezte be az életét, mivel engedte, hogy a sok, idegen nemzetekből származó feleségei elfordítsák a szívét az egyedüli élő Istentől, és élete végén hűtlen lett (1Kir 11:1-11). Isten ismeretét, és az Ő útjainak megismerését kérhetjük magától Istentől (Zsolt 25:4), és Istennek gondja lesz rá, hogy megismertesse magát velünk.

KITŐL TANULUNK?

Tanuljuk meg azt is, hogy vigyáznunk kell arra, hogy kitől tanulunk, és ki befolyásol bennünket! A Biblia azt mondja, hogy: „*A rossz társaság elrontja a jellemes embert is!*” (1Kor 15:33) és ezért sokszor tanítjuk a gyermekeinket arra, hogy maradjanak távol a rossz barátoktól, de ez nem elég! Meg kell tanítsuk őket, hogy keressenek

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8-9

Tokyo, Olympics

Szeptember - tanévkezdés, tanulás

Gyülekezeti beszámoló: Cleveland, Melbourne, Ráma, Szentpéter

Imaházaink - Detroit

Szólj, mert hallja a te szolgád!

Dr. Gerzsenyi László (1931-2021)

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager

12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.**Editor / Szerkesztő:****REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI**

1370 Michigan Blvd.,

Lincoln Park, MI 48146

Tel: (313) 382-3735

herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.**A szerkesztő bizottság tagjai:****Gergely István, Püskök Dániel**
és Szabó István

Our address on the internet:

<http://www.evangeliumihirnok.net>

E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:**BÉLA FÜR, Subscription Manager**

12409 Devoe St.

Southgate, MI 48195

Tel.: (734) 284-7107

furbill@hotmail.com

***

Tiszteletbeli elnök / Honorary President**REV. SÁNDOR KULCSÁR**

11727 Breadfruit Ln.

VENICE, FL 34292

rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK**Elnök / President:****REV. DR. ISTVÁN GERGELY**

225 East 80th Street

NEW YORK, NY 10075

gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:**REV. DÁNIEL PÜSKÖK**

7379 Islington Ave.

Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN

pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:**ISTVÁN SZABÓ**

1346 Colyn Ave.

Murfreesboro, TN 37128

szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:**JÓZSEF KOVÁCS**

13071 Orange St.

SOUTHGATE, MI 48195

joekovacs77@gmail.com

***

Q Press Graphic Design Studio

2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

Dr. GERZSENYI LÁSZLÓ

(1931-2021)

Kegyelettel emlékezünk az Evangeliumi Hírnök szerkesztői rovatában a napokban (2021. július 31-én) Magyarországon elhunyt szeretett szolgatársunkra, a *Clevelandi Bethánia Magyar Baptista Gyülekezet* egykori lelkipásztorára, *Dr. Gerzsényi László* testvére.

A *Baptista Teológiai Akadémia* (Budapest) vezetői a *Magyar Baptisták Fórumán* (Facebook) a napokban ismertették életrajzát és munkásságát.

Megemlékezésünkben most csak arra az öt esztendőre fordítom olvasóink figyelmét, amit Gerzsényi testvér (családjával együtt) az amerikai magyar baptista misszióban töltött. Családja életében meghatározó időszak volt az 1973-at követő 5 esztendő. Ugyanakkor szövetségünk életében is jelentős változást, fordulatot hozott ez az idő, s az akkor itt szolgáló magyarországi lelkipásztorok munkássága.

Még vannak néhányan, akik emlékeznek Gerzsényi testvérek clevelandi szolgálatára – például *Drescher Friderika*, aki éppen most hívott fel, miközben ezt az írást tervezem. Számítalan szép emléket őriz Gerzsényiéről. A legtöbbet azonban az Evangeliumi Hírnökben megjelent róla szóló vagy általa írt cikkekre jelentettek most nekem. Valamint a kérésünkre megírt könyve: *„A clevelandi magyar baptista misszió 100 éve.”* (1999) Szerettük volna, ha a szövetségünk 100 éves évfordulójára (2008) is megírta volna történelmünket – ez a munka nem készült el, bár sokat dolgozott rajta Gerzsényi testvér. 2005-ben és 2006-ban írt emailjeiből látom, hogy már körvonalazódott a könyv; sajnos én sem tudtam megszerezni számára néhány régi kiadványt, amit szeretett volna felhasználni.

Az Evangeliumi Hírnök 1973 és 78 közötti számaiban követni lehet Gerzsényi testvér clevelandi szolgálatát, szövetségi munkásságát és híreket teológiai tanulmányairól. Ezek közül négyből idézni is szeretnék legalább valamennyit. A megérkezésük, a szolgálat első éveinek hírei között a legfontosabbnak találok *Dr. Udvarnoki Béla* 1975. szeptemberi „Szemléjét.” Ugyanő írt a tanulmányai befejezéséről 1978. júliusában: „*Gerzsényi László doktori diplomát kapott*” címmel. Az 1978. augusztus 15-i számban elbúcsúzik a szövetségtől (később idézek belőle), a december 15-i számban pedig *Drescher Lajos* tv. számból be részletesen a búcsúztató istentiszteletéről – ahol a szövetség köszönt el a Magyarországra visszatérő lelkipásztortól. Aki emlékezni akar, legalább ezt a négy cikket keresse meg.

Miért fontos a 75 öszén írt Szemle? Azért, mert Udvarnoki testvér itt azt mondja el, hogy az amerikai magyar baptista misszió életében fordulópontot lát: „*Nem a lassú kimúlást, hanem a fejlődést*”

láthatjuk” a clevelandi, Gerzsényi testvér szervezte közgyűlés apropóján.

A hatvanas évek végén és a hetvenes évek elején sokan, közöttük maga Dr. Udvarnoki Béla is, temették a szövetségünket. Feloszlására tettek javaslatot, új szabályzatot írtak, benne a bezárás folyamatáról is rendelkeztek. Az Úr máshogy döntött. *Dr. Haraszti Sándor* közreműködésével megindult az u.n. „*lelkipásztor csereprogram*”. *Viczián János, Gerzsényi László és Herjeczki András* volt az első 3 ide érkező lelkipásztor. Most itt csak az Udvarnoki testvérből végbement változást szeretném kiemelni – s ezt elsősorban a Gerzsényi család szorgalmas, hűséges, állhatatos gyülekezetépítő missziómunkája váltotta ki Udvarnoki testvérből. Idézek a Szemléből:

„*Néhány évvel ezelőtt már többen feladták a Szövetséget. „Még egy-két konvenció és már nem lesz kívül konferenciát tartani” - hallottuk. De aki július 17-20. között a clevelandi Bethánia gyülekezet imaházában napközben összejött szép számú gyülekezetet, majd az esti ünnepélyeken a megtelt templomot látta, annak a lemondás és csüggedés helyett örömmel és reménységgel telt meg a szíve... Legalább három helyről jött a jó hír, hogy a gyülekezetben növekedés, előhaladás és elevenség van... a konvenciói reményteljes hangulat után nekifoghatnak az új, határozott misszió tevékenységnek. Mostmár nem a vég, hanem a jelen és a jövő érdekel. Nem a lassú kimúlást, hanem a fejlődést láthatjuk. Bátorkodjunk és lelkesedjünk: nem haldokló és vesztes ügyet szolgálunk.”*

Aki ismeri a szövetségünk történelmét, tudja, hogy Udvarnoki testvér valami fontosat vett észre, s hangot is adott neki – Gerzsényi testvérek révén.

Érdemes lenne Gerzsényi testvér korábbi jelzett, „*Búcsúzás a szövetségtől*” című írását is átvenni egészében.

Néhány mondatát legalább: „*Megtiszteltetés volt nekünk minden egyes megbízatás, amit a kedves Testvéreinktől kaptunk, akár az Evangeliumi Hírnök lapkezelésében és ideiglenes szerkesztésében, akár a szövetségi munka más területein, így kiadványok fordítása, lektorálása, az énekeskönyv szövegének kijavítása, szövetségi tisztségek betöltése, a múlt történelmének feltárása, a Bibliamagyarázó szerkesztése és egyéb szolgálatok terén.*”

Köszönjük a Testvérek őszinte szeretetét és segítségét...”

Mi köszönjük Gerzsényi testvért és családját - az Úrnak, aki nekünk adta őket öt esztendőre! Szolgálat, szorgalma, erőfeszítése nem volt hiábavaló - a clevelandi Bethánia gyülekezet és a Szövetségünk ma is él.

Emlékét megőrizzük!

a szerkesztő

TANULJUNK ÉS TANÍTSUNK!

folytatás az 1. oldalról

istenfélő barátokat! Imádkozzunk és kérjük Istent, hogy adjon az életükbe ilyen embereket! Tanítsuk meg őket, hogy keressék és értékeljék az ilyen embereket! Legyünk magunk is ilyen emberek az életükben!

A Biblia azt mondja, hogy az istenfélő barátok formálnak és csiszolnak, hogy növekedjünk és jobbakká váljunk (Péld 27:17). Vannak-e ilyen barátaid? Vannak-e olyan barátaid, akik segítenek és bátorítanak Isten követésében? Akik őszintén megmondják amikor nem Isten szerint élsz, és tanácsaikkal segítenek helyreállni. Akikről tudod, hogy okosabbak és bölcsőbbek mint te vagy. Akik szentebb életet élnek mint te, és példát mutatnak neked Istenfélő életükkel. *Roboám*, Dávid király unokája megvetette az apját, és az őt is szolgáló idős, istenfélő emberek tanácsát. Inkább a vele egykorú fiatal barátainak a tanácsára hallgatott. Ezért elvesztette Izrael 10 törzsét, és csak két törzs fölött uralkodhatott. (1Kir 12:13-14)

Tanuljunk ENGEDELMESKEDNI!

Tanuljunk meg Istent úgy szeretni, hogy engedelmesen követjük az **Ő parancsait!** Jézus azt mondta, hogy ha szeretjük Őt, akkor engedelmeskedünk az Ő parancsainak. A gyermekeink tanítása egy parancs, nem csak egy jó tanács. Az Isten iránti szeretetünket cselekedeteinkkel mutatjuk be, és nem csak a szavainkkal. Az Újszövetségben Jézus misszió parancsot adott számunkra. A Máté 28:18-20 verseiben azt mondja, hogy **az engedelmességünk fogja megmutatni, hogy mennyire szeretjük Őt.** Ez nem csak elméleti tanulásról szól, de gyakorlatról is. **Nem**

azt jelenti, hogy el tudjuk mondani a **misszió-parancsot kívülről, hanem azt, hogy: elmegyünk.** Tanítványokká tesszük a nemzeteket. Beméritjük őket. Megtanítjuk az embereket **engedelmeskedni** Isten parancsainak. Eközben hamar rájövünk, hogy sokszor rossz tanulók vagyunk. A rossz tanuló lassan és keveset tanul. A jó tanuló hamar tanul, és gyorsan tanítóvá válik (Zsid 5:12-14). A jó tanuló igyekszik Isten tetszését elnyerni (2Tim 2:15). Megtanulja Isten igazságait és parancsait, és megtanítja tanítványait is, hogy másokat is taníthassanak (2Tim 2:2).

Te milyen tanuló vagy? Ha elfogadtad Jézust, elmondod-e másoknak, hogy ők is követhessék Őt? Ha újjászülettél, akkor bizonyosságot teszel róla (2Kor 5:17). Ha Jézus átforgatta a gondolkodásod, elmondod-e másoknak, hogy miként tehetik ezt meg ők is? (Róma 12:1-2) Ha újjászülettél életmódon élsz, elmondod-e másoknak is, hogy azt hogyan kell tenni? (1Kor 4:17) A jó tanuló egyre inkább *hasonlít Jézusra*, és egyre *közelebb kerül Jézushoz*. Amikor másokat tanítunk, nem az a cél, hogy reánk hasonlítsanak, hanem Jézusra. Ne az a cél, hogy hozzánk kerüljenek közelebb, hanem Jézushoz.

Ennek az új iskola évnek a kezdetén Jézus újból meghív bennünket a hívő élet iskolájába. Mint Isten gyermekei és Jézus tanítványai, döntsük el, hogy jó tanulók leszünk! Jó tanulók, akik engedelmességünk következtében tanítványokból gyorsan tanítókká válunk. Amit megtanultunk, azt azonnal tanítsuk meg másoknak is! Legyünk lelki vezetők családjainkban, és mutassunk Megváltó Jézusunkra, hogy hadd növekedjen a megváltottak tábora, és a tanítványok serege!

Kulcsár Attila

IRATKOZZUNK BE ISTEN ISKOLÁJÁBA!

"Ezért elhagyva a Krisztusról szóló elemi tanítást, térjünk rá a nagykorúaknak szóló tanításra. Ne kezdjük újra lerakni az alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenbe vetett hitnek..." Zsid 6,1-8

A Krisztusról szóló elemi tanítás – hogy ki ő, mit tett értünk, hogyan lehetünk áldozata elfogadásával az üdvösség részesei – az alap. Ezt kihagyni, megkerülni, háttérbe szorítani bármi más ismeret kedvéért nem szabad, mert beteg(es) kereszténységhez, tévhitkehez és -tanításokhoz vezet. Azonban ha valaki a lelki háza építésénél az idő

múlásával is csupán az alapoknál marad, abból sohasem lesz elkészült munka. Hiszen nem is építkeznek. A csupasz alapokkal meredező házhelyen a viharok igen komoly károkat okozhatnak. Nem mintha Krisztus és a róla szóló tanítás kárt szenvedhetne, hanem azért, mert a csupán az alaptényeket ismerő és elfogadó ember életéből hiányoznak a megerősítések, az útmutatások, a megtapasztalások, a Krisztussal átélt történetek, így amikor érkeznek a krízisek (akár a mélységbe taszítók, akár a magasságba emelők), felkészületlenül érik a lelki kiskorúságban tengődő hívőt. Hogy a krízisek viharai után, melyek ide-oda taszítják a ranglétrán vagy a kapcsolati hálójában, egészségi állapotában stb., visszatalál-e újra a krisztusi alapokhoz, az a szentíró szerint erősen kétséges. Sőt, kerek pereg lehetetlennek tartja. S bár Isten előtt a lehetetlen is lehetségessé válhat, nem ez a dolgok rendes menete, hanem az alapok lerakása utáni építkezés. Már azzal is ebben foglalatosskods, hogy ma áhítatot olvasol...

Szommer Hajnalka, Áhítat 2021

TANULUNK

A tanulás fogalom-köre számtalanszor előfordul a Bibliában. Legtöbbször valamilyen igei formában. Nem csoda, hiszen egész életünket átszövi a tanulás. „Jó pap holtig tanul” – mondja a közmondás, bizonyára nem ok nélkül. Van, aki szereti folytatni, valahogy így: és mégis tudatlanul hal meg. Ez azonban már nem tartozik a közmondáshoz, hanem csak magyarázkodás, ezzel a jelentéssel: nem baj hát, ha én sem tudom.

Az 5 legfontosabb tanulással kapcsolatos ige közé, talán éppen ezért 3 olyat választottam, amiben egyértelműen kitűnik, hogy Isten maga tanít bennünket – s ha így van, jobb, ha megtanuljuk, amit a legjobb tanító ajánl, sőt parancsol nekünk.

1. Most azért csak menj: majd én segítségedre leszek a beszédben, és megtanítalak arra, hogy mit beszélj! 2Mózes 4,12

Mózes – és néhány további próféták – maga Isten bátorítja, s ígéri neki, hogy megtanítja arra, amit mondania kell. Nem csak feladatot kap a próféta, hanem segítséget is annak elvégzésére. S ez a prédikátorral és a tanítvánnyal is ugyanígy van.

TANÍTS URAM MEGHAJLANI

*Taníts Uram meghajlani,
mint szélben az aranykalász!
Hajoljak meg, ha Szent Lelked,
reám fuvall, s porig aláz.*

*S dacos szívem ha ellenáll,
midőn a Lélek rám lehel,
Jöjj tűz gyanánt, s a dac, a gőg
Lelked tűzében égjen el!*

*Mint bőszen hullám, mely megtörik,
ha parthoz űzi zúgó szél,
Úgy törjön össze szívem is,
amint Te benned partot ér!*

HH 695 / BGyÉ 363

2. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Máté 11,29

Közvetlenül az Úr Jézustól tanulni – ennél nagyobb kiváltság nincs. S ha megfigyeljük, nem valamire tanítja övéit az Úr, hanem önmagát ajánlja föl tanulmány céljára. Az apostolok figyelhették a Mestert, nem csak azt, hogy mit mond, hanem azt is, hogyan mondja. Alázatot, szelidséget tanulni Istentől? Igen, az Úr Jézus ezt ajánlja az övéinek. Ma egyre nagyobb szükség lenne arra, hogy igazán eltanuljuk Tőle ezt a lelkületet.

3. A Pártfogó (Vigasztaló) pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. János 14,26

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek is tanít. Megtanít, eszünkbe juttat egyet-mást, megérteti az összefüggéseket. Istentől tanítottak lehetünk? Igen, az Ige erről beszél (pl. Ézs 54,13; Jer 31). Áthaladni ezen az életen – mivel lehetőséget kaptunk rá – így érdemes.

4. Útjaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem. Zsolt 25,4

Negyediknek egy olyan ígét választottam, ami sokféleképpen előfordul – főleg a Zsoltárok könyvében, vagy a többi tanító könyvben. Bennem is, bennünk is megvan a vágy arra, hogy Istentől tanuljunk. S milyen jó, hogy kéréseinknek is engedve tanít, holtunkig tanít.

Az ötödik ige másról szól (több ehhez hasonló ígét is találhatunk).

5. Ezek mindig tanulnak, de az igazságot sohasem ismerik meg. 2Tim 3,7

Talán Pál apostol beszél a legtöbbet egy olyan embercsoportról, akik „hiába” tanulnak. Nem azért, mert nem tudnák megérteni Isten Igéjét, hanem nem is akarják megérteni azt. Megvan a saját elképzelésük, ami nagyon gyakran nem is az övéké, csak valakitől átvették, s abból nem engednek. Az utolsó időkben – az ige szerint – egyre több ilyen emberrel találkozhatunk.

Hála Istennek, tanít; mi pedig tanulunk, tanulni akarunk.

Herjeczki
Géza

ISTEN ISMÉT...

Megismertette velünk az Ő akaratának titkát az Ő jókedve szerint, melyet eleve elrendelt magában... hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak. Efézus 1:9-10.

„Lehetsz Istentől teljesen független és mégis minden sikerülni fog. Sőt mi több, olyan lehetsz mint az Isten!” – Ez volt az igazi Big Lie, a nagy hazugság amit az első emberpár befogadott. Ekkor vált le az ember Istentől, a látható a láthatatlanról. Azután a kettő közötti szakadék egyre mélyebb lett. Ami egy ként indult, abból Pál apostol szerint két külön világ lett, a mennyekiek és a földiek világa.

Istennek azonban volt egy titkos terve, a mennyben lévőket a földiekkel ismét egyé tenni! Mert a Teremtő nem tud lemondani a neki hátat fordító teremtményéről, mint ahogy egy jó szülő nem tud lemondani a csavargó gyermekéről. Ismét próbálkozik, ismét esélyt ad, ismét megbízik a haszontalan tékozlóban. Pedig nem lenne szüksége erre, hiszen az Isten a mennyekiek világában az emberek nélkül is Isten marad. Ezerszer ezer és tízezerszer tízezer angyali lény imádja, dicsőíti és szolgálja Őt. A kórusban technikailag nincs szükség még néhány gyenge vagy fals hangú emberi lényre, mert nélkülük tökéletesebb harmóniában visszhangzik az angyalok éneke a trónteremben.

Akkor pedig miért szövögette Isten ezt a nagyszabású tervet... Ismét egybeszerkeszteni a mennyeket a földiekkel? Miért fektetett bele annyi energiát és értéket, miért hozott akkora áldozatot ezért a projektért? Miért nem kímélte az Ő egyszülött Fiát sem?

A biblia választ ad ugyan erre a kérdésre, de kétlem, hogy valaha is képesek leszünk megérteni Isten motivációját. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök-élete legyen.” A Fiú pedig önmagát adta helyettes áldozatul az Istennek.

Isten azért akarta ismét egybe szerkeszteni a mennyeket a földiekkel, mert számunkra érthetetlen szeretettel törődik a tőle elfordult embervilággal.

A kapcsolatfelvétel, a híd építés Isten kezdeményezése volt. Mi nem tudtunk közeledni Istenhez, mert annyira mély

lett a bűneink okozta szakadék. De Isten az ő nagy szeretetében azt aki bűnt nem ismert, bűnné tette érettünk. Krisztus lett a legnagyobb hídépítő, a pontifex maximus aki a keresztdozata árán lehetővé tette a földiek számára, hogy egyggyé váljanak a mennyekkel.

A jóhír az: Krisztusban van egy híd Menny és Föld között.

A kérdés az: Kik fogják használni ezt a hidat?

Lukács János

SZÓLJ, SZÓLJ HOZZÁM, URAM!

*"Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgálád hallja szódat!"
Így mondom, mert magam rég annak érzem.*

*Hadd járjak útagon, hadd várjam égi jódat
Hű szívvel szüntelen, hű szívvel szüntelen.*

Adj lelkedből erőt, hogy értsem és szeressem

Elrendelt utamat s minden parancsodat.

Egy vágyat hagyj nekem: hogy halljam és kövessem

Szent igazságodat, szent igazságodat.

Nincs oly tudós sehol, ki megtanít utadra,

A bölcs nem fejt meg törvényedet sosem;

Te fejtet meg nekünk, te, hű szíveknek Atyja,

Kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.

Te nagy csodáidról bár fennszóval beszélnek

És fenn hirdetik felséges rendedet, Ha nem te szólsz, Uram, a szó fülig

ha érhet,

De szívig nem mehet, de szívig nem mehet.

Szólj, szólj, én Istenem! – szól hangodból a jószág,

A lelkem megfeszül s a hallásban segít,

És szódban megplem az örökkévalóság

Jó édességeit, jó édességeit.

Szólj és csitítsd a bűt, mert bű és kín gyötörnek,

Szólj, hogy legyen szavad ír s gyógyító erő;

Szólj, dicsőséged úgy még szebben tündökölhet,

És mindörökre nő, és mindörökre nő.

Pierre Corneille, ford: Áprili Lajos

RÁMA TÁBOR - hiányzik? Igen, a tábor is, a testvérek is!

A tábor 61 éves történelmében most történt először, hogy két éven át nem tarthattunk Bibliai konferenciát, közgyűlést, szövetségi találkozót. Hiányzott mindannyiunknak Ráma. Imádkozzunk azért, hogy jövőre találkozhassuk a táborban! Nyári képek helyett az új központi épületről mutatunk kettőt: épül, majd 15 évvel ezelőtt, 2006. júliusában megnyílik a konferencia központ / étkező.

MELBOURNE

Rendkívüli hálaadónap koronavírus-járvány idején

Szubjektív lelkipásztori beszámoló

Melbourne-i szolgálatom első évében felmerült a kérdés: *mikor tartjuk a hálaadónapot?* Előzőleg – erdélyi szolgálatom idején – nyilvánvaló volt, hogy a hálaadónapot ősszel tartjuk, októberben vagy novemberben, az őszi betakarítást követően. Azonban a déli féltekén, ahol Victoria államban és fővárosában, Melbourne-ben novemberben tavasz van, egyáltalán nem alkalmas a novemberi időpont a hálaadónap megtartására.

Amikor értesültem arról, hogy Ausztráliában május végén *nemzeti hálaadónapot ünnepelnek*, egyértelművé vált, hogy gyülekezetünkben is május utolsó vasárnapja a legalkalmasabb közösséileg kifejezni hálánkat Istenünk iránt.

Az ausztrál nemzeti hálaadónapról érdemes tudni, hogy eléggé újkeletű kezdeményezésnek számít annak megünneplése. Nem úgy, mint Amerikában, ahol már a 18. század végétől nemzeti ünnepként tartják meg. Ausztráliában csak a 2000-es évek közepe óta számít nemzeti ünnepnek a nemzeti hálaadónap. 16 éven keresztül az Ausztrál imahálózat nevű szervezet volt a nemzeti hálaadónap elsődleges szervezője. Az elmúlt években országsszerte ünnepségek és események zajlottak, amelyek a keresztyén média segítségével voltak népszerűsítve. A nemzeti hálaadónap koncepcióját aztán gyülekezetek százai, valamint emberek tízezrei támogatták, ezáltal pedig pozitív hatással voltak a közvetlen környezetükre is.

Sajnálatos módon a szervezők arra az elhatározásra jutottak, hogy a nemzeti hálaadónapot ezentúl nem tartják meg abban a formában, ahogyan eddig. Vagyis idéntől elmaradnak az országos rendezvények. A koronavírus-járvány nagy szerepet játszott ebben a döntésben, mivel erre az évre lemondták a legtöbb eseményt, és 2021-ben a gyülekezetek is inkább saját, belső közösségeikre összpontosítanak.

Gyülekezetünkben azonban fontosnak tartjuk, hogy *gyülekezeti szinten* ezentúl is megtartsuk május végén a hálaadónapot. Igaz, magam sem gondoltam arra, hogy idén már másodjára kényszerülünk arra, hogy gyülekezeti ünneplés helyett legfeljebb *családilag ünnepelhetünk*. Ugyanis már a tavaly sem tarthattunk hálaadó istentiszteletet

az imaházban, a koronavírus-járvány okozta korlátozások miatt. (Egyébként az elmúlt évben, márciustól kezdve egészen november végéig, az online térbe kényszerültünk az istentiszteleteket illetően. Néhányszor tarthattunk volna összejevetelt az imaházban 10, illetve 20 személy jelenlétével, azonban úgy döntöttünk, hogy megvárjuk, amíg a gyülekezet teljes testvérisége részt vehet az istentiszteleten. Sajnos nyolc hónapot kellett erre várni. Addig pedig *gyülekezetünk Facebook-oldalán* jelentkezünk vasárnaponként szolgálattal. A felvételeket otthonainkban készítettük el, majd vasárnap feltöltöttem azokat a gyülekezet Facebook-oldalára.)

Tudatában vagyok, hogy a járvány megfékezése érdekében szükséges olykor megszorításokat és korlátozásokat foganatosítani, ám nagyon rosszsz esik, amikor a lezárások idején nem tarthatjuk meg összejeveteleinket. Még jobban fáj, amikor ünnepeinken is kénytelenek vagyunk otthonainkban maradni, és megelégedni azzal, hogy néhány videóra vett szolgálatot tekinthetünk meg csupán, ahelyett, hogy együttesen fejezhetnénk ki hálánkat az imaházban, ünnepi istentisztelet keretében. Ez a tény még fájóbb annak tudatában, hogy épp május végén – a hálaadónap környékén – van az emléknapija gyülekezetünk hivatalos beiktatásának. 1969. május 25-én lett ugyanis hivatalosan bejegyezve a Melbourne-i Első Magyar Baptista Gyülekezet, amely azóta is működik Isten kegyelméből. Hálaadónapunkon általában megemlékezünk erről a tényről, és igyekszünk kifejezni hálánkat a Gyülekezet Urának, mivel évtizedeken keresztül gondja volt arról, hogy gyülekezetünk fennmaradjon.

Tavalyi igei üzenetemben, melyet a Facebookon osztottam meg a gyülekezet testvériségével, ezért is tartottam fontosnak megemlíteni, hogy *legyünk hálásak gyülekezetünkért*, akárcsak Pál apostol, aki hálás volt annak idején a kolosséi gyülekezetért (Kol 1,1-8). Ahogyan az apostol hálát adott a kolosséi hívők lelki erőnyeiért, illendő, hogy *mi is hálásak legyünk a gyülekezetünket jellemző lelki értékekért*. Pál apostol ugyanakkor hálás szívvel gondolt *Epafrászra*, a szeretett szolgatársra, ezért *legyünk mi is hálásak a gyülekezet*

szolgálattévőikért. Nem utolsó sorban pedig azt is megtanulhatjuk Páltól, hogy hálás volt, mert az evangélium eljutott Kolosséba is. *Legyünk mi is hálásak azért, mert az evangélium ma is hirdetve van, így az eljuthat az emberekhez.*

Az elmúlt évi hálaadónapon nem gondoltam arra, hogy idén is hasonló lesz az ünneplésünk. Viszont, ha már újból arra kényszerültünk a lezárás miatt, hogy nem tarthattunk nyilvános hálaadó istentiszteletet az imaházban, legalább tanuljuk meg Pál apostol azt is, hogy *„mindenkor, mindenért adjunk hálát az Istennek”* (1Thessz 5,18; Ef 5,20).

Ha azon gondolkodunk, hogyan lehetünk *„mindenkor, mindenért”* hálásak, arra kell gondolnunk, hogy mindenkor, mindenért hálásak kell legyünk azért, ami Isten megengedő akaratából történik velünk, illetve mindenért, amit Ő a javunkra fel tud használni. Természetesen, nem adhatunk hálát a nyilvánvaló gonoszságért, a gonoszság és a bűn terjedésért, amely jelenlegi világunkat jellemzi. Isten gyermekei azonban megtanulják, hogy ne perlekedjenek Istennel még próbáik, betegségeik és szenvedéseik közepette sem, hanem bízzanak Urukban, és valóban adjanak hálát szerető gondoskodásáért, amellyel még akár a gonoszságot is a jó szolgálatába tudja állítani. Hiszen a rómaiakhoz írt levél 8. részének 28. versében ezt olvashatjuk: *„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatárolása szerint elhívott.”*

Nem egy pusztító világjárványért adunk hálát tehát, és nem is feltétlenül a betegségért, amikor betegek vagyunk, hanem azért, mert Isten megóvhat a megfertőződéstől, meggyógyíthat betegségeinkből, vagy pedig felhasználja betegségeinket is arra, hogy közelebb vonjon bennünket magához, és így formálja és alakítsa lelki életünket annak érdekében, hogy még alkalmasabb szolgálói és eszközei legyünk.

A háborúkért, a természeti katasztrófákért sem szoktunk hálát adni, de azért már igen, hogy Isten még az ilyen élethelyzetekben is megmutatja a kegyelmét, a hűségét és gondviselő szeretetét a benne bízók iránt. Ezért mindenképpen időszerű koronavírus-járvány idején is hálaadónapot tartanunk, még akkor is, ha nem ünnepelhetünk együtt az istentiszteleten. Ugyanakkor hálaadásunk nem lehet időszakos csupán, nem válhat szelektívvé sem, hanem mindenképpen életformánkká kell hogy váljon.

Horváth Ferenc lelkipásztor

CLEVELAND

Gyülekezeti beszámoló április-július

“Lelkünk az Urat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk. Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk.” (Zsolt 33:20-21) Ezekkel az igékkel köszöntöm a kedves olvasókat és bátorítok mindenkit arra, hogy türelmesen várja az Urat, örömet mindig benne keresse és ne bízson más névben.

Hálásszívvvel tekintünk vissza az elmúlt hónapokra, mert e viszontagságos idők ellenére sokféle áldásban, örömben volt részünk. Egyik ezek közül az, hogy a **Húsvét ünnepét**, az előző évhez képest, az imaházban tarthattuk meg. Különleges megtapasztalás volt az egész gyülekezettel együtt ünnepelni Megváltónk dicsőséges feltámadását és a benne nyert új életet!

Több próbálkozás után, április 30 - május 2 között sikerült megtartani a **házasok hétvégéjét** egy keresztyén táborban. Tíz család társaságában csendes, békés, tartalmas közösséget gyakorolhattunk egymással, csodálva a természet szépségét és órákon át dicsőítve Istent szent nevét az esti tábortűz körül. A hétvége fő igei gondolata az volt, hogy Nőéhez hasonlóan járjunk Istennel, bízunk Urunk megtartó erejében és építsünk lelki birkát családunk megmentésére.

A hétvége örömeit az fokozhatta tovább, hogy **Lakatos Laura és Cade Chiles eljegyezték egymást.**

Menyegzőjük folyó év novemberében lesz megtartva.

Április 18-án és május 16-án tovább folytatódott a **Clevelandi Dicsőítő Estek** sorozata. Ez egy közös összefogás, többnyire a helybeli Református egyházakkal, amelyek Istent dicsőítő, magasztaló énekek énekléséről szólnak. Az énekek között hangzanak el buzdítások, imádságok, bizonyágtételek. Fontosnak tartjuk az olyan összefogásokat, amelyek a lelki épülést, megerősödést munkálják. Közben azt is jó látni, ahogyan alkalomról-alkalomra növekszik az énekesek-zenészek száma.

László Levi Káleb bemutatása / Clevelandi Dicsőítő Estek újabb alkalmá

Házások hétvégéje (április 30-május 2) / Gyülekezeti kirándulás (július 25)

Június 27-én **László Levi bemutatása** került sorra. Együttesen ajánlottuk az **Úrnak László Péter és Lidia** negyedik gyermekét, imádkozva mennyei Atyánk áldásáért, oltalmáért életére és szerető családjára. Bátorító és örömteljes látni a többgyerekes családokat, ahogyan vállalják a gyermekáldást, bízva Istennek erejében és gondviselésében. Nem a mostani idők kihívásaira, hanem a soha nem változó Istenre tekintenek, aki áldását adja mindazokra, akik gyermekeket vállálnak és az ő félelmében nevelik őket.

Július 10-én, az ünneplő sokasággal tanúi lehettünk **ifj. Balla Zsigmond és Boda Ashley életre szóló fogadalomtételének**. **Novák József** lekipásztor testvérrel szolgáltam a menyegzői istentiszteleten és kértük

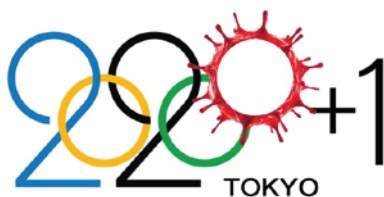
Isten áldását, oltalmát, erejét, kegyelmét az ifjú párra. Szívünk hálaadással volt tele, mert: *“Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!”* (Zsolt 118:24) Az örökönyek gyakran megjelentek az ünnepi vacsora alatt elhangzott köszöntésekkor is. Tovább imádkozunk az ifjú párért, amint Arizonában folytatják közös életüket.

Az utolsó esemény, amelyről szeretnék röviden beszámolni, a július 25-i **gyülekezeti kirándulás**. Habár sokan el voltak utazva ezen a hétvégén, mégis nagy örömmel és lelkesedéssel mentünk a **Hiram Magyar Kulturális Központ** táborába. Gondviselő Atyánk szeretetét a kedvező időjárásban is meg tapasztalhattuk, amint figyelmünket az Igére fordítottuk, amelyből az egymás iránti kölcsönös tiszteletadás és a Krisztustól tanult engedelmesség - mint alapvető krisztusi jellemvonások - magaslottak ki. Énekeltünk, imádkoztunk, étkeztünk, csoportos igeverses vetélkedőt szerveztünk, és egyszerűen csak örültünk egymás társaságának.

Szépek, áldásosak a közös együttlétek, ahol Krisztus megváltott gyermekei együtt tudnak lenni szeretetben és testvéri egységben, a Lélek segítségével. De kérnünk kell hittel, teljes Istenre való utaltságban, hogy az Úr látogasson meg bennünket az Ő jelenlétével otthonainkban, családjainkban is külön-külön. A gyülekezeti találkozások helye pedig hadd legyen az otthon, megélt hitünknek, szeretetünknek és Krisztus követésünknek a megerősítő és inspiráló lelki tere.

Egy záró igei gondolattal, kívánsággal fejezem beszámolómat: *“Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által; hogy a Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva.”* (Ef 3:16-17)

Deák Zsolt lekipásztor

Following a one-year delay and massive skepticism about whether the Olympics should be played in a city that was placed under a COVID-19 state of emergency, the Tokyo Games are underway. No fans are in the stands, but millions are watching from around the world.

More than 11,000 athletes from 206 countries are competing in 339 events. Four new sports were added: skateboarding, surfing, sport climbing, and karate are all making their first appearance.

If you're looking for a few athletes in particular to cheer along, we recommend following these **Christ-following competitors**. (more in the original article by John Ackerman at SportsSpectrum.com)

"Yes, it may be easier, and much more comfortable, to go along with whatever my teammates are doing, but it's not what we're called to do as Christ followers. We're not promised a comfortable life. In fact, if we choose to follow Christ, we are promised to face opposition and persecution." (Melissa Gonzalez (27), Colombia)

"Champions are often defined not by wins but by losses. How is this loss going to define you?" He responded: "Wins or losses don't define me. I mean, I love wrestling; it's a big part of my life; but I'm not defined by the sport. I'm defined by my faith in Jesus." (Kyle Snyder (25), US)

After setting the mark, McLaughlin was quick to praise God. "I think the biggest difference this year is my faith, trusting God and trusting that process, and knowing that he's in control of everything. As long as I put the hard work in, he's going to carry me through." McLaughlin simply states in her Instagram bio, "Jesus saved me." (Sydney McLaughlin (21), US)

Unlike most Olympic athletes making headlines these days, Daniel Jervis did not win a medal in the Tokyo games. In fact, he came in fifth in the men's 1500-meter freestyle. After the event, however, he said something that is worthy of global attention.

He began: "I want to thank my village of Resolven. I want to thank my church, Sardis Baptist Church, [and] Ammanford Church in Ammanford,

who have been really supportive of me. Everyone back home has been praying for me." Then he added: "The thing I'm most proud of in my life is that I'm a Christian, and obviously God was with me tonight, and I'm just really grateful to be representing him."

It is fairly common to see competitors win and then thank God for their success. However, skeptics can dismiss such faith, no matter how sincere it is, as the natural result of success. For this reason, it can be especially powerful when believers glorify God *before* they achieve success, or *when they lose*. (Denisonforum)

Run in such a way as to get the prize. 25Everyone who competes in the games goes into strict training. They do it to get a crown that will not last, but we do it to get a crown that will last forever. 26Therefore I do not run like someone running aimlessly; I do not fight like a boxer beating the air. 27No, I strike a blow to my body and make it my slave so that after I have preached to others, I myself will not be disqualified for the prize.

- 1Cor 9,24-27

NURTURE THE FRUITS OF THE SPIRIT

Teach me, O God, to use all the circumstances of my life today to nurture the fruits of the Spirit rather than the fruits of sin.

*Let me use disappointment
as material for patience;*

*Let me use success
as material for thankfulness;*

*Let me use anxiety
as material for perseverance;*

*Let me use danger
as material for courage;*

*Let me use criticism
as material for learning;*

*Let me use praise
as material for humility;*

*Let me use pleasures
as material for self-control;*

*Let me use pain
as material for endurance.*

John Baillie (Scottish minister)

Our culture teaches us that we can do anything if we just try harder. However, holiness is not trying harder to do better. It is being so "poor in spirit" (Matthew 5:3), so humbled and surrendered before God, that he can make us like Jesus (Romans 8:29). Then we can join him in turning the challenges of our day into opportunities for the godliness that glorifies our Lord. (J. Denison)

1900

Imagine being born in 1900.

When you are 14 years old World War I begins, and ends when you are 18, with 22 million dead.

Shortly after the world pandemic, flu called "Spanish", killing 50 million people.

You go out alive and free, and you are 20 years old.

Then at the age of 29 you survive the global economic crisis that started with the collapse of the New York Stock Exchange causing inflation, unemployment and hunger.

Nazis come to power at 33.

You are 39 when world war II begins and it ends when you are 45 during the Holocaust (Shoah), 6 million Jews die. There will be a total of more than 60 million dead.

When your 52th Korean war begins.

When you are 64, the Vietnam war begins and ends when you are 75.

A baby born in 1985 believes his grandparents have no idea how hard life is.

A boy born in 1995 and 25 today believes that the end of the world when his Amazon package takes more than three days to arrive or if he doesn't exceed 15 likes for his posted photo on Facebook or Instagram...

In 2020, many of us live in comfort, have access to various sources of entertainment at home and often have more than needed.

But people complain about everything. They have electricity, phone, food, hot water and a roof over their heads.

None of this existed.

But humanity survived much more serious circumstances and never lost the joy of life.

Maybe it's time to be less selfish, stop whining and crying.

- **Mari Pok** (Croatia) FB

"Trust in the Lord, and do good; Dwell in the land, and feed on His faithfulness.

Delight yourself also in the Lord, And He shall give you the desires of your heart.

Commit your way to the Lord, Trust also in Him, And He shall bring it to pass."

- Psalm 37,3-5 (NKJ)

SZÓLJ, MERT HALLJA A TE SZOLGÁD!

“Az ÚR pedig eljött, megállt, és szólította, mint azelőtt: Sámuel, Sámuel! Sámuel pedig így felelt: Szólj, mert hallja a te szolgád.” - 1Sám 3:10

*“Halld meg, Izráel...” (5Móz 6,4). “Ha tehát hallgattok ezekre...” (5Móz 7,12). “Ha hallgattok parancsaimra...” (5Móz 11,13). Az ószövetségi választott nép hitének legfontosabb igéjévé lett a **“hallgatni”** (sh-m-a) az évszázadok során, sajátos szint adva - a vallásosságon túl - a zsidó kultúra egészének.*

A Szentírás-szöveg fordításaiban elvész ez a jelentőség. A kezdetektől idegen kultúrák másságával ütközött ugyanis a választottjaival beszélő viszonyban élő népének hite. A görög hiedelem-világ és kultúra régen, de a *pogány világ* művészete mindigis, elsősorban vizuális volt. Saját bevallása szerint, az egyébként vallástalan Freud is felfigyelt az izraelita vallásban erre a különös jelenségre (Mózes és a monoteizmus c. könyvében ír erről), nevezetesen a hallgatás, a Beszélőre figyelés elsőbbségére (akár a „nyilvánvaló” ellenében). Így történt, hogy az általa kifejlesztett pszichoanalízis is meghallgatáson alapszik.

A Biblia-fordításokban gyakran „engedelmesség”-ként megjelenő sh-m-a tehát nem erény. A **hallgatva-hívás** a Kijelentés népének első jellemvonása modern világunkban is. Így tanulunk élni, és ezért élünk, mert Isten

Szavának az életadó hatását legelső törvényszerűségnek tartjuk.

Salamon “hallásra kész szívet” kért Istentől (1Kir 3,9), mert tudta, hogy Isten nem látható, de hallható. A megismerés módja a Szóra való figyelés, miért is súlya van a beszédnek. A valóságot hitelesebben tükrözi a tanúságtétel, mint annak látható, alaki ábrázolásai. A keresztyénség követné ezt az ősi, Jézus és az apostolok által tanított élet - és Isten szemléletet, de folyton vajúdik is, mert a mindenkori pogányság az anyagvilág határai közé csalja, hogy ott versenyezzen vele, a látható világban gerjesztett érzékiséget kínálva lelki élménynek is.

Az “ifjú Sámuel az Úr szolgája volt Éli felügyelete alatt” - olvassuk történetünk elején (1Sám 3,1). Az „alig látó” főpapot álmából többször is felriasztvatalálkozott az igazsággal, ami későbbi, prófétai szolgálatában megerősítést nyert: **az Örökkévaló uralmát az embert megszólítva gyakorolja világunkban.** Míg mi alszunk, Ő „eljön, megáll és megszólít” - munkálkodik. Ezért már a gyermek képes Istenre figyelni, tanulni. A vén sem tehet másként. Így lett „látó” - próféta Sámuel is. (A kijelentett dolgok megvalósulását mi még mindig meglátva “láttamozzuk.”)

“Miután régen sokszor és sokféleképpen szolt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szolt hozzánk” (Zsid 1,1-2). Hozzánk szolt e “végső idők”-ben, üzenetének a jelentőségét személyessé is téve. **Az Úr Jézustól jövő Szó érthető.** Isten ígéretei mind megvalósulnak benne, aminek példáját adta testi léte minden mozzanatában, legfőképpen megváltásunkért hozott áldozatában.

Köszönjük meg Istennek, hogy mindig van szava hozzánk!

Novák József

SZÓL HÍVÓ SZAVAD

*Tiéd a bizalom, Tiéd a hála,
két karod felénk ma is ki van tárva.
Árad ránk a Mennyből kegyelmed árja,
szerető szíved a megtérőt várja.*

*Tanítványok ajkán szól hívó szavad,
boldog ember mindaz, ki rájuk hallgat.
Mindaz, ki letérdel a keresztt alatt,
drága véred által győztes és szabad.*

*Behull szívébe az Isteni mag,
meggyökerezve hit talaján kihajt.
Benne egy új élet hajnala virrad,
árad körötte Krisztusi, jó illat.*

Schvalm Rózsa

MEGHALLOTTAM SZAVAD

Lelkipásztor családban nőttem föl. Szüleim rendszeresen tartottak családi áhítatokat, Bibliát olvastak, imádkoztak velünk.

Később azt is észre vettem, hogy nem csak velünk, hanem egyedül is gyakran olvassák az ígét. Azt is, hogy édesapám nem csak feláll a szószéken és mondja-mondja, ami eszébe jut, hanem minden alkalommal sokáig és alaposan felkészül az ígéhirdetésekre.

Az Úr kegyelme után a szüleimnek tulajdonítom, hogy hamar megszerettem a Bibliaolvasást. Hamar megértettem, hogy az Úr beszélni is tud, szólni is tud hozzánk.

Sámuelnél egy kicsit idősebb lehettem, amikor kérésemre, várakozásomra egyszer csak meghallottam, megértettem, hogy hozzám szolt, nekem üzen, engem hív az Úr Jézus. Válaszoltam is a hívására, megnyitottam a szívemet előtte.

Megtérésem történetéhez - csoportkép, Balatonföldvár, 1963 vagy 64. Szüleim, Nagy Sándor lp., Herjeczki, Szilágyi, Czimer gyerekek és mások. Kik még? Wesselényi utcaiak előnyben.

A következő 4-5 évben sokszor megtörtént, hogy hallani akartam, kerestem az üzenetet - de nem kaptam meg. Miért? Például azért, mert valami olyat akartam hallani, amit én már kigondoltam magamnak. Az Úr Jézus nem ment bele az ilyen gyerekes/emberi játékokba, inkább nem válaszolt.

Amióta azonban végérvényesen és teljesen Néki szántam az életemet (18 éves koromban), azóta nem vontam meg tőlem üzeneteit. Nem mindig sikerül hamar megértenem üzenetét, de ha csendben vagyok, igéjével a kezemben és a szívemben megértem akaratát. Bárcsak sikerülne ezután is úgy élnem, hogy rólam is elmondhassák amit Sámuelről mondtak: „semmit sem hagyott a földre hullani beszédéből.”

Ez a vágyam, s ezt kívánom fiataloknak, időseknek egyaránt.

Herjeczki Géza

HOW TO BE SAVED

JESUS DIED FOR YOU

Romans 3:23...

"For all have sinned and fall short of the glory of God"

Romans 6:23...

"For the wages of sin is death, but the gift of God is eternal life in Christ Jesus our Lord."

Romans 5:8...

"But God demonstrates His own love toward us, in that while we were still sinners, Christ died for us."

Romans 10:9-10...

"9 that if you confess with your mouth the Lord Jesus and believe in your heart that God has raised Him from the dead, you will be saved. 10 For with the heart one believes unto righteousness, and with the mouth confession is made unto salvation."

Romans 10:13...

"For whoever calls on the name of the Lord shall be saved."

IMAHÁZAINK - DETROIT

„A te házad iránti feltő szeretet emészt engem.” (Zsolt 69,17)

First Hungarian Baptist Church

1362 Chandler, LINCOLN PARK, MI

48146 / Lelkipásztor: Huli Sándor

tel: (313)703.7597

fhbch.detroit@gmail.com

Szeretettel várjuk alkalmainkra. Vasárnap délelőtt 10:30-tól imaóra és istentisztelet.

Hétközi bibliaórán a járvány kezdete óta virtuálisan találkozunk, szerda esténként 7-kor (az elérhetőséget a lelkipásztortól kérhetjük).

Olvasóink nagyobb része jól ismeri az imaházunkat. Akik még nem jártak nálunk, könnyen ide találhatnak – a Fort és a Chicotte sarkától már látható az épület, amely a Cicotte és a Chandler utcák kereszteződésében áll. Lincoln Park északi részén, Detroit közvetlen közelében. Az *Első Magyar Baptista Gyülekezet* 44 évvel ezelőtt vásárolta meg ezt a templomot, s azóta tartja itt összejöveteleit.

Az imaházunk a legszebb az amerikai magyar baptista templomok között (legalábbis e sorok írója szerint). A kanadai Torontó nem régen épült magyar baptista imaháza már a mostani templomok stílusát követve épült, azzal nem versenyezhetünk.

Az imaházunk természetesen először is az Uré, de azután a miénk. Szeretjük, gondoskodunk róla. Az Úr megtartotta minden bajtól, kártól az épületet az elmúlt négy évtized során.

A pandémia idején néhány hónapig mi sem tarthattunk itt összejöveteleket. E világméretű próbás időszak során mindenki elgondolkozhatott azon, vajon tényleg szükség van imaházakra, amikor az internet segítségével azok nélkül is megtarthatjuk „összejöveteleinket”? Továbbá Salamon is azt mondja, hogy a Magasságos nem kézzel csinált templomban lakik. A találkozás hiányában megtapasztaltuk, hogy valóban jó és gyönyörűséges, amikor együtt lakozhatnak az atyafiak (Zsolt 133), hogy szükségünk van a találkozásra egymással, és a közös találkozásokra az Úrral. Imaházunk a találkozások helye, az imádság háza, amelyet az Úr „szemmel tart” (1Kor 8,29).

Imaházaink története valószínűleg a gyülekezeteink történetét is bemutatná. Detroitban legalábbis így lenne. Felsőrolom hát röviden gyülekezetünk korábbi összejövetelei helyeit, melyek a detroiti misszió "bölcsői" voltak.

1908-tól egy családi otthonban – *Pető Istvánéknál* – kapott helyet istentiszteletek tartására az ébredő magyar baptista misszió.

1913-ban saját imaházat építettek a detroiti magyar baptisták – úgy olvastam, hogy ez volt az első saját építésű magyar baptista templom a kontinensen. A Detroit magyar lakta városrészében, *Delray-ben*, a *Thaddeus utcában* épült tágas, bástya-tornyos imaházat már a 90-es években sem találtuk meg – leégett, vagy lebontották.

A Vanderbilt utcai egykori imaházunk még most is templomként működik.

1928-ban a *Vanderbilt* utcában lévő legalább 200 férőhelyes, karzatos, kiszolgáló helyiségekkel is rendelkező templomot vették meg, ahol 48 évig élt és szolgált a gyülekezet. A megvétel utáni néhány évben volt a legnagyobb a gyülekezet, 185 tagot is számlált.

A harmincas évek elején az egyik testvér az autójára egy kis templom alakú „karosszériát” épített, fából. A „Hungarian Baptist Chapel Car” éveken át járta Delray utcáit, s heti két alkalommal tartottak utcai evangélizációs alkalmakat; ilyenkor

ebből a „templomból”, erről a szószékről szólt Isten igéje. Sajnos ez a missziós kocsisincs már meg.

Az elköltözések és egyéb okok miatt a hetvenes évekre kicsire zsugorodott a gyülekezet. Meglévő tagjai az akkora már etnikailag teljesen megváltozott városból el akartak költözni, eladták az imaházat, és új helyet kerestek. *Herjeczki András* szolgálatának első hónapjaiban történtek ezek. Átmenetileg egy évig egy amerikai baptista gyülekezet templomában kaptak helyet, majd 1977-ben megvásárolták a jelenlegi imaházat, s októberben használatba is vették.

Templomaink történetét tanulmányozva újra átéljük, hogy nem velünk kezdődött, és nem velünk fejeződik be a misszió munka, amit az Úr Jézus parancsba adott tanítványainak.

Herjeczki Géza

IRÉN

Az Örömhír mindenkinek szól!

„Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Mert nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket, hogy megtérjenek.” (Máté 5:31-32)

Csendes, nyugalmas kis falu volt az, ahova 2007-ben költöztünk. Napközben az emberek gyakran kiültek sziesztázni a lócára, beszélgetni, híreket cserélni, vagy csak egyszerűen azért, hogy egy kicsit megpihenjenek. Felettből érdekes dolognak tartottam, mert *Békés megyében* nem láttam efféle szokást, *Erdélyben* pedig csak vasárnap délután ültek ki a nagyszüleim kicsit beszélgetni, és közben megnézni a fiatalságot. Itt azonban kicsitől-nagyig, délelőtt vagy délután, mindig volt idejük üldögelni. Mi előttünk is volt egy lóca, csak az volt a baj vele, hogy déltől egészen estig sütötte a nap és ezért nem volt kellemes üldögelni rajta. Azonban volt egy jó tulajdonsága a háznak! A kút, amely a házhoz tartozott, utcakút volt, tehát bárki vihett belőle friss vizet. Mindenkinek volt saját kútja is, de amikor főzni akartak valamit, a mi kutunkhoz jöttek vizet meríteni. Azt mondták, azért mert sokkal lágyabb és finomabb, mint az övök, inkább ebből főznek. Sokféle ember megfordult a kútnál; volt közöttük fiatal, energikus, tinédzser, idősebb, gazdagabb és szegényebb. Mindannyian ugyan azért az egyért jöttek. A friss vízért. Volt közöttük egy asszony, akit a többiek úgy mutattak be nekem, hogy ő *Irén*.

Irén életkorát nem lehetett megállapítani, mert hát sajnos “megitta” (kárpátaljai kifejezés a részeg emberre) és az arca annyira megváltozott a sok alkoholtól, hogy nem tudtam megállapítani hány éves is lehet. Láttam a többiek szemében a megvetést, amikor megjelent, s nekem ez már elég volt arra, hogy felkeltse az érdeklődésemet. Mindig is a szívemen viseltem az elutasítottak sorsát. Figyeltem, mikor jön a kútra vízért, és olyankor lementem hozzá beszélgetni vagy megmerítettem neki a vödröt. Alacsony asszonyka volt, jellegzetes csoszogó járással. Szerettem vele beszélgetni, olyan jópofa beszéde volt, szinte nevetve mondta, amit mondani akart. Most visszagondolva rá, mindig mosolygott, amikor meglátott. Bizonyára szép is lehetett hajdanán, de ennek már nyoma sem látszott. Ruhája mindig koszos volt, szinte földig ért és télen, nyáron gumicsizmába járt. Ilyen volt kívülről Irén. Hogy miért adta

italnak a fejét, senki sem tudta. Hogy mi lakott a lelkében, senki sem sejtette, mert nem is akarta senki sem közel engedni magához.

Egyik délelőtt én is kiültem a lócára sziesztázni, de kivételesen nem volt senki az utcán. Ennek még örültem is, mert arra gondoltam, hogy imádkozni fogok az utcabeli emberekért. Leültem és élveztem a napsugarakat és becsukva a szemem imádkozni kezdtem. Mondtam az Úrnak, hogy mennyire szeretném, ha a fiatal anyukák a szomszédból eljőnnének a gyülekezetbe, s felsoroltam mindenkit, akivel már megismerkedtem és jó kapcsolatba kerültem. Gondoltam a jó kapcsolat révén majd el fognak jönni. Oh, milyen nagyon szerettem volna, ha tényleg megtérnek és járnak majd az imaházba.

Ahogy ott ültem és ezeken gondolkodtam, a Szentlélek is elkezdett beszélgetni velem!

- *Irént meg sem említetted! Rajta talán ne könyörüljek meg?* - kérdezte szelíd hangon.

- *Hát nem vagyok biztos benne Uram, hogy Irén eljönne. Vagy mit mondanának a többiek?* - vetettem fel.

- *Én őt is meg akarom menteni, meg a hozzá hasonlókat, azokat, akiket te magad is ismersz már. Nekik is szükségük van arra, hogy hallják az evangéliumot* - mondta a Szentlélek.

Eszembe jutott az összes többi Irénhez hasonló ember, akiket valóban ismertem, s elszégyelltem magam, hogy rájuk nem is gondoltam. Csak a gazdagokra és az előkelőkre. Hát nem azt mondja Jézus is, hogy a betegeknek van szükségük orvosra? Akik tényleg annak érzik magukat és be is látják? Ahogy a Szentlélek mindezt megértette velem azt feleltem:

- *Bocsáss meg Uram! Legyen úgy, ahogy akarod. A szívem nyitva az elesettek, a szegények, az alkoholisták iránt.*

Érdekes jelenségnek lettünk tanúi a gyülekezetben ezután. Anélkül, hogy nagyon hívtuk volna őket, elkezdtek járni ezek a szerencsétlen sorsú emberek. Az Úr tudta jól, hogy nekik nagyon kevés idejük van már hátra. Mi akkor nem tudtuk, de most visszanezve látom, hogy pár éven belül mind meghaltak. Hallaniuk kellett az evangéliumot, hogy tudjanak választani. Egy biztosan elfogadta.

Féltem, hogy a gyülekezet hogyan fogadja majd őket, mert hát rendesen ki kellett szellőztetni az imaházat utánuk, de hála az Úrnak, senkinek nem volt kifogása.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtítkárs: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségbe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczy Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Irént nem sokkal ezután elvitték Csikósra (kárpátaljai elvonó), s mi hoztuk haza amikor jobban lett, mert nem volt ki érte menjen. Hálás volt érte! Egy darabig tiszta volt, de pár év múlva aztán mégis meghalt.

Nem tért meg, de rajta keresztül egy nagyon fontos leckét tanított meg nekem az Úr!

Az Örömhír mindenkinek szól!

Nagy-Kasza Lona

Lezajlottak a héten a cigány-missziós alkalmaink.

A *református Cigánymisszió* szervezésében július 25-27-ig tartó nyári tábornak gyülekezetünk adott otthont. A szervezők és a vezetők mind önkéntesek voltak, páran helyből, a többiek az ország különböző részéről csatlakoztak, és komoly szolgálatot vállaltak ezekben a napokban. A résztvevők száma minden nap más volt, összesen 10-15 család gyermekeit tudtuk megszólítani és bevonni a táborozásba.

Tóth Zsuzsika, a cigány-misszió vezetőjének a bizonyásgtétele minden korosztálynak a szívét (az enyémet legjobban) elérte. Szemléltetése az *evangéliumról* személyes élettörténete által csodás és érthető volt. Nagyon ért a cigányok nyelvén - gyakorlata is van benne. Meglepődtem, amikor kérdéseire oly szép, választékos magyar szavakkal, őszintén feleltek, akiket kis koruktól ismerek, hogy csak bámultam. Mennyi tehetség van ezekben a gyerekekben, fiatalokban.

Az utolsó napon már a mi gyerekeink is csatlakoztak, és aminek leginkább örültem, hogy tényleg minden nap elhangzott az evangélium, volt bizonyásgtétele és sok-sok ének. Meg persze közös játék, falatozás és kikapcsolódás is!

Csonka Ilonka arról beszélt a gyerekeknek, hogy az *Úr Jézus* hogyan ragadta meg *Pétert*, mikor süllyedni kezdett, és micsoda terve volt vele. Majd az alkalom végén igazi cigányzene szólt, *Babindák Ernő* vezetésével, aki több dicsőítő dalt is énekelt a gyerekekkel, és buzdította őket arra, hogy tanuljanak, akarjanak értékes tagjai lenni a közösségnek!

Hála a sok önkéntes segítőnek, hogy szolgálhattunk feléjük!

Dóczé Erzsébet és Bresztyák Margit

A jóságos Isten a rosszból is jót fakaszt, a gonoszság fejedelme a jót is rosszra fordítja. - Charles H. Spurgeon

FOGD A KEZEM! / ONE MORE VALLEY

Fűr Béla, 2021

Dottie Rambo & Jimmie Davis

1. Hogyha jön a nagy vihar, rád zúdul a fergeteg. Tor-nyoher. El-tűnt már a sötét felhő felett. Így szólsz: Nem vagy hozzám mit se félt, gyermekem csak higgy reám. A vi-
töb-bé el ha-gyott, Ő mond-ta "ve-le-d-va-gyok."

har már nem-soká-ra vé-get ér. Te ve-zess

Chorus: völgy-ben, ró-nán, bér-ce-ken, Úr Jé-zus én kö-vet-lek szün-te-

len, rö-gös ne-héz ú-ton jöjj te fogd a kezem. Lehull a

sok te-her ha ha-za ér-ke-zem. 2. Né-ha zem.